

Убиство француског навијача Бриса Татона (за које су оптужени овдашњи навијачи) је искоришћено да се створи хистерија и рашири мржња Друге Србије према онима које они сматрају својим највећим непријатељима. Убиство је искоришћено и за обрачун са свима који су били против парадирања група које окупљају малобројне припаднике сексуално оријентисане према истом полу. Постоји консензус Друге Србије и многих политичких странака, које су сада окупљене у једноумној и свемоћној власти, најмање осам година, да су њихови највећи непријатељи Војислав Коштуница и ДСС. И када су на власти и када нису. И да су ДСС и Коштуница дежурни кривци за све. И када су на власти и када ни на једном битном нивоу државе немају власт већ годину и по. Није важно, криви су. Када нема друге, када власт доспе у шкрипац, она производи кривце. Ова власт се сагласила са сецесијом Косова и Метохије, по америчком диктату. Ова власт управо ради на сецесији Војводине, по америчком диктату. Ова власт је подстакла економску кризу, нереаговањем на ону светску (проглашавајући је за нашу развојну шансу) и спровођењем коалиционог споразума који је ојадио српски буџет. Погађате, ово друго опет по америчком диктату. Иако нису власт већ опозиција и налазе се у потпуној медијској блокади, ДСС и Коштуница се у континуитету нападају и подвргавају медијској тортури и измишљају се афере против странке и њеног председника (о распаду ДСС-а, о додели станова, о повезаности са навијачким и екстремистичким групама итд.).

У последњој афери око убиства француског навијача велики допринос лажним оптужбама је дало и лице изабрано на место председника Србије. Он је рекао да „види непрекинуту нит између насиља које се дешавало деведесетих, зверских злочина на простору бивше Југославије, подршке штрајковима ЈСО, политичког језика који је производио бес према тзв. издајницима и сталног трагања за непријатељима у друштву... и да је веома важно да се идентификују групе и појединци који су инспиратори и извршиоци насиља и идеје које инспиришу насиље у друштву... и да је борба против насиља које води у фашизам важнија и од европских интеграција“. Тадић је заборавио да су управо његова странка (и још неке ДС икебана странке), и Друга Србија, предводници производње беса и сталног трагања за непријатељима у друштву. Заборавио је да су управо ДС и СПС, у последњих двадесет година најодговорнији за понашање навијачких и „спортских“ парapolитичких и паравојних група. Те две странке, у последње две деценије имају или су имале, највећи број својих функционера и финансијера у управама фудбалских и кошаркашких клубова. А те управе су прави господари навијача. Сетимо се само скоријег штеточинског деловања супербогатих високих функционера ДС, и најближих сарадника Ђиласа и Тадића, Жике Анђелковића и Игора Жежеља у кошаркашком клубу Црвена звезда.

Да је створена вештачка хистерија око убијеног француског грађанина сведочи и

следеће. У августу је објављена вест да су у селу Партеш код Гњилана, убијени Трајанка и Богдан Петковић и да се сумња на професионалне починиоце. Та вест готово да није примећена и није изазвала интересовање нити медија, нити јавности, нити власти. Злочини над Србима на КиМ су толико чести да не изазивају никакво интересовање медија у Србији, нити представника Друге Србије и њихових НВО које управо треба да се баве тим проблемима а не баве се јер су за њих Срби другоразредна појава. У септембру је објављена вест о смрти Бриса Татона. Вест је изазвала невиђену хистерију и лавину лажних оптужби. Обе вести су заслуживале исто интересовање и исте реакције (убијеном брачном пару Петковић нико није палио ни свеће, нити симболично полагао цвеће, нити за њима пролио и једну сузу). Какво је интересовање било за оба трагична догађаја најбоље сведоче коментари читалаца сајтова медијских перјаница садашње власти. Вест о убиству српских грађана је имала 15 коментара на сајту Б92, 14 на сајту Блица и 26 на сајту РТС. Укупно 55. Вест о убиству француског грађанина је имала 1137 коментара на сајту Б92, 894 на сајту Блица и 574 на сајту РТС. Укупно 2605. Педесет пута више. Закључке извуците сами.

Налазимо се у атмосфери хистерије, тражења и производње непријатеља, па због овог чланка могу бити суочен са оптужбама да сам један од оних који креирају „насиље које води у фашизам“ или да сам лично фашиста (тим више јер сам функционер лажно оптужене и проскрибоване ДСС). С обзиром од кога те оптужбе могу доћи, не бринем се. Не бринем ни што се на сајту неонацистичког Стормфронта, у делу Стормфронт Србија, од 6. маја 2009. године, налазим на “Списку Јевреја у Србији“, на последњем 175. месту. Као што Друга Србија и власт праве спискове, тако их прави и Стормфронт. Једино што се поставља питање чему ти спискови служе?